Σκέψεις και συμβουλές (Άγιος Ιωάννης Κρονστάνδης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 20 Ιουλίου, 2017

Ο άνθρωπος είναι ταλαίπωρος και αξιοθρήνητος. Όταν είναι νέος, γερός και δυνατός και δεν έχει στη ζωή του προβλήματα, τότε τις πιο πολλές φορές δεν σκέφτεται τον Θεό και είναι μακριά Του. Δεν σκέφτεται τον Θεό που του δίνει αυτή την ευτυχία. Σαν ένα αμέριμνο πουλί πετάει μέσα στον κήπο των απολαύσεων και απολαμβάνει όλες τις χαρές της ζωής. Βρίσκεται σε μία κατάσταση εξωφρενική, δεν έχει στη ζωή του σκοπούς. Και τότε **δημιουργεί ένα είδωλο και αρχίζει να το λατρεύει**. Κανείς δεν τον περιορίζει και ο ίδιος δεν περιορίζει τον εαυτό του. Έχει στη ζωή του τα πάντα, και τα περισσότερα απ' αυτά που έχει, υπάρχουν μόνο για να του προσφέρουν απολαύσεις. Νομίζει ότι έτσι είναι η ζωή και δεν μπορεί να είναι αλλιώς.

Μόνο τότε, όταν τον βρίσκει κάποια δυστυχία και συμφορά, μόνο τότε συνέρχεται ο ταλαίπωρος, αναγνωρίζει την αδυναμία του και καταλαβαίνει την δικαιοσύνη και την παντοδυναμία του Θεού, ο Οποίος μόνος είναι το αίτιο και της ζωής του και της ευτυχίας. Αρχίζει να φοβάται για το σώμα του, να μη το χάσει. Και αυτό που κάποτε απολάμβανε όλες τις χαρές της ζωής, χωρίς τέλος, φοβάται να μην πεθάνει αφήνοντας στη θέση του σήψη και δυσοσμία. Φοβάται και για την ψυχή του. Να μην αφήσει αυτή, που επέτρεπε τα πάντα και στον εαυτό της και στο σώμα που κυβερνούσε, αυτή την όμορφη γη και να πάει σ' ένα τόπο σκοτεινό, όπου αντί για τις παράνομες σαρκικές απολαύσεις την περιμένουν τα βάσανα της κολάσεως συντροφιά με τους δαίμονες και τους αμετανόητους αμαρτωλούς για τους οποίους το έλεος του Θεού δεν υπάρχει. Ταλαίπωρος άνθρωπος!

Να περνάς τη ζωή σου εδώ έτσι, ώστε κάθε στιγμή να είσαι έτοιμος να την αφήσεις. **Ποτέ σου να μην επιτρέψεις οι απολαύσεις να σε κάνουν να ξεχάσεις τον εαυτό σου και τον Θεό. Να θυμάσαι πάντα ότι η ζωή σου και η ευτυχία είναι δώρα του Θεού**, δώρα που δεν σου αξίζουν. **Αμαρτία είναι όταν δεν απολαμβάνουμε σωστά αυτό το δώρο**, όπως είναι και αμαρτία να ξεχνάμε ότι όλα όσα έχουμε στη ζωή μας είναι δώρα του Θεού.

Πάτερ Επουράνιε! Να μην ξεχνάω ποτέ ότι όλα αυτά που έχω είναι δικά Σου. Και αυτά τα δώρα που συνεχώς μου χαρίζεις **να με κάνουν να Σε αγαπήσω περισσότερο και όχι να απομακρυνθώ από Σένα**. Αν κάποτε θα με επισκεφθεί η δυστυχία, δώσε μου να στραφώ πάλι σε Σένα με μετάνοια και αγάπη.

*

Να είσαι πάνω, ω άνθρωπε, από τη φιληδονία, να μη δίνεις σημασία στις κινήσεις της σάρκας· αυτή είναι τυφλή και απείθαρχη ύλη. Αν η σάρκα σου σαν το άλογο καλπάζει και παίζει, να μην την προσέχεις. Η ψυχή ας μην κλίνει σ' αυτή με τις σκέψεις και τις φαντασίες και ας μην προσκολλάται σ' αυτήν η καρδιά. Αυτή θα παίξει και μετά θα σταματήσει, όταν δει πως δεν την προσέχουν αλλά την αφήνουν στην περιφρόνηση, σαν ασήμαντη και ανόητη δούλη. Πες στην ψυχή σου: «Έχεις με τι να ασχοληθείς εκτός απ' αυτή τη γήινη σάρκα, έχεις πράγματα πιο αξιόλογα, πνευματικά –τη δική σου τελειότητα και την μακάρια αιωνιότητα».

Βλέπετε πώς λάμπει ο ήλιος και τα άστρα του ουρανού. Κάποτε και οι δίκαιοι θα λάμψουν σαν τον ήλιο με το άκτιστο φως της δικής τους καρδιάς. Όταν οι άγγελοι εμφανίζονται στους ανθρώπους, σχεδόν πάντα είναι τυλιγμένοι στο φως. Αυτό το φως να επιζητάτε, αφήστε τα έργα του σκότους. Μπορούμε τη δική μας ανθρώπινη φύση να ανυψώσουμε μέχρι την κοινωνία με τον Θεό, και ο Θεός είναι Φως, αΐδιο Φως, που υπερβαίνει κάθε φως ορατό.

*

Όπου και να κοιτάξεις όλα είναι εντάξει στη ζωή σου. Να ευχαριστείς τον Θεό για τις ευεργεσίες του.

Δεν ευχαριστείς τον Θεό για την ευημερία που έχεις. Και όχι μόνο δεν ευχαριστείς, αλλά και παραπονιέσαι! **Σκέψου όμως ότι στην ίδια πόλη μένουν κοντά σου όμοιοι με σένα άνθρωποι, που η κατάστασή τους είναι πολύ χειρότερη** , την οποία όμως εκείνοι την δέχονται χωρίς κανένα παράπονο. Να επισκέπτεσαι τα στενά αυτά καταφύγια, όπου ζουν μαζί πολλές φτωχές οικογένειες, και να ευχαριστείς τον Θεό με όλη σου την ψυχή γιατί έχεις σπίτι μεγάλο και καθαρό και να είσαι ευχαριστημένος με τη ζωή σου. Αν όμως θέλεις να γίνεις τέλειος και να εισέλθεις στις επουράνιες μονές και να κληρονομήσεις τη ζωή την αιώνια, να προσπαθείς όσο μπορείς να κάνεις πιο εύκολη την ζωή αυτών των φτωχών, είτε παρακαλώντας γι' αυτούς τους άλλους, είτε με χρήματα, είτε με οτιδήποτε άλλο. Να είσαι **ελεήμων** όπως είναι ελεήμων ο Επουράνιος Πατέρας μας, να αγοράζεις εδώ με φθαρτά πράγματα τη ζωή την αθάνατη στους Ουρανούς, την αιώνια Βασιλεία του Θεού.

[Από το περιοδικό «Όσιος Φιλόθεος της Πάρου» 10, Ιαν. – Απρ. 2004, Εκδ. "Ορθόδοξος Κυψέλη", άρθρο «Αγίου Ιωάννου Κρονστάνδης, 1829-1908, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ», σελ. 153 (αποσπάσματα)]

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org*)*